

РЕШЕНИЕ

№ 4312

гр. София, 28.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 30.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **9637** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Производството е образувано по жалба на К. И. Н. от [населено място] поле, общ. С. поле, обл. Р. срещу уведомително писмо изх. № 02 – 180 - 6500/1830 от 20.07.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, в частта, с която е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя общо заявление за плащания на площ по схемите и мерките за директни плащания за 2011г. с У. 18/250511/49817 по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) в размер на 6875,10 лв. на основание чл. 43 ал. 3 т. 1, т. 4 и т. 5 от ЗПЗП и по СНДП в размер на 920,70 лв. на основание чл. 47 ал. 2 т. 4 от ЗПЗП и чл. 2 ал. 2 от наредба № 2 от 21.02.2011г.

В жалбата жалбоподателят твърди, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, поради това, че на първо място е немотивирано. Твърди, че от посоченото писмо не му става ясно на кое БЗС каква площ е приета за недопустима и най – важното защо е приета за недопустима. Твърди и допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаването му, тъй като не е бил уведомен за извършване на каквито и да било проверки, а административният орган се позовава на извършени проверки на място по дистанционен метод, но контролен лист за извършена такава проверка твърди, че не му е връчван. Твърди, че оспореното уведомително писмо не съдържа фактически основания за издаването, а именно не е посочено по отношение на различните приети

като недопустими за подпомагане имоти какви фактически обстоятелства водят до този извод, като по този начин се лишава от възможността и да се поправи. Твърди, че е направил възражение срещу представения му слой площи допустими за подпомагане през 2011г., но по неговото възражение няма произнасяне от административния орган и не може да разбере дали е уважено и съответно е поправен слоя или не, като от това също зависи това дали определени негови площи биха подлежали на подпомагане или не. Иска оспореното писмо в оспорената му част да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие” изразява становище, че жалбата е неоснователна, а отказа за финансиране по СЕПП и СНДП са законосъобразни и са въз основа на направени административни проверки на база на определение от МЗХ специализиран слой „Площи подходящи за подпомагане по СЕПП за 2011г.”, както и на извършените административни проверки. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юристконсултско възнаграждение и разноски.

По делото не са представени четливи доказателства за това кога жалбоподателят е уведомен за оспореното уведомително писмо с № 02 – 180 – 6500/1830, а са представени такива за друго писмо. Това кога жалбоподателят е уведомен за оспореното писмо и съответно от кога е започнал да му тече срокът за оспорване е в тежест на административния орган, поради и което съдът намира, че жалбата е подадена в срок. Видно от допълнително представени по делото доказателства във връзка с указания на съда е, че жалбоподателят е оспорил уведомителното писмо по административен ред първо пред министъра на земеделието и храните като жалбата е подадена на 17.08.2012г. (стр. 326 от делото). Видно от придружително ипсом и представени допълнителни доказателства от ответника тази жалба е постъпила при министъра на земеделието и храните на 07.11.2012г., от който момент е започнал да тече 14 дневния срок за произнасяне на горестоящия орган, който и до момента на постановяване на това решение не се е произнесъл. Жалбата е подадена на 13.09.2012г., т.е. в законоустановения срок за оспорване на първоначалния акт. Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като разкрива белезите на индивидуален административен акт. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в настоящото производство е подал общо заявление за подпомагане форма за физически лица с У. 18/250511/49817 с дата 07.04.2011г. (ново заявление), с което е поискал подпомагане по СЕПП и по НДП за подробно описани в заявлението по приложена таблица площи за 2011г., находящи се в землищата на [населено място], [населено място] и [населено място] поле засяти с царевича, слънчоглед и пшеница. Към заявлението е приложена таблица за използваните през 2010г. парцели. Представена е и таблица за използваните парцели през 2011г. в [населено място], Р. и С. поле, като по кодовете по списъка на основните култури (групи и подгрупи) и техните кодове за кампания 2011г. се установява, че имотите са засяти с твърда пшеница (111 010), слънчоглед (122 010), ечемик (111 050), тикви (141 070), като меката пшеница и ечемика са в група култури – зърнени, слънчогледа – в група култури технически и подгрупа маслодайни култури, а тиквите – в група култури пресни зеленчуци и подгрупа – плодови зеленчукови култури.

При извършена проверка на 05.05.2011г. няма установени грешки от проверката на входните данни.

По представено писмо на стр. 135 от делото е видно, че един от парцелите на жалбоподателя, за който е приета недопустимост попада в „Натура 2000“, а именно това е парцел I 63668 – 113 – 4 – 1 с площ 9,01 ха, за който жалбоподателят следва да спазва специфичните изисквания за стопанисване в зоната натура 2000.

Жалбоподателят е подал заявление за регистрация с У. 18/250511/49817 от 26.05.2011г. във форма „редакция на парцели/схеми/животни, към което е приложена таблица за ползваните парцели за 2011г. като е добавен и парцел, в който се отглежда царевица. И при извършена проверка на това заявление в редакция на парцели/схеми и животни не са установени грешки при проверката.

С уведомително писмо изх. № 02 – 180 – 6500/4510 от 02.11.2011г. жалбоподателят е уведомен за установени площи заявени от повече от един кандидат, като му е изпратена декларация за изясняване на принадлежност на двойно заявени площи, попълнена от него с дата 22.11.2011г., към която е приложил списък на имотите по отношение на които потвърждава и за които отказва застъпването. Потвърждаване има когато жалбоподателят предоставя доказателства за ползване на имотите, посочени като застъпени, а отказва, когато няма такива документи и съответно не ползва имотите.

В оспореното уведомително писмо е посочено, че са извършени административните проверки, посочени в чл. 20 от регламент № 73/2009 и във връзка с чл. 37 ал. 2 от ЗПЗП и чл. 28 ал. 1 от регламент № 1122/2009 на Комисията, които включват кръстосани проверки чрез автоматизирани компютърни средства. Компютърните проверки са извършени чрез пространствено сравнение на заявените площи с допустимите референтни парцели в Систематат за идентификация на земеделските парцели (СИЗП по чл. 24 от Наредба № 105 от 22.08.2006г.). Допустимите и недопустими за подпомагане площи са посочени в таблица за формиране на общата оторизирана сума за финансово подпомагане на база площи, заявени за подпомагане, неразделна част от оспореното уведомително писмо.

Въз основа на горното е издадено оспореното в това производство уведомително писмо изх. № 02 – 180 - 6500/1830 от 20.07.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

По делото е изслушана и приета неоспорена от страните СТЕ, която съдът кредитира относно техническите установявания по отношение на допустимата и недопустима площ на отделните БЗС. От СТЕ се установява, че при дешифриране на снимките е налице разминаване между установената недопустима площ от ДФЗ с оспореното уведомително писмо и тази установена от СТЕ, като разминаването е по отношение на БЗС – та, както следва: № 63688 – 115 – 1 – 1, № 67444 – 146 – 3 – 1, № 67444 – 150 – 2 – 6 с нов № 67444 – 1145 – 6 – 6, № 67444 – 153 – 7 – 1 с нов № 67444 – 1150 – 13 - 1, № 67444 – 153 – 8 – 1 с нов № 67444 – 1150 – 3 – 1, № 67444 – 177 – 2 – 1, № 67444 – 87 – 1 – 1, № 67444 – 88 – 1 – 1 и № 67444 – 92 – 1 – 1, за които вещото лице е посочило, че неправилно е определена недопустимата за подпомагане площ. В тази връзка вещото лице дава заключение за много по – малка недопустима площ от определената от административния орган по оспореното уведомително писмо.

Разгледана по същество жалбата е основателна по съображенията изложени по - долу. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички

основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният административен акт е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Оспореният административен акт е издаден при неспазване на установената от закона форма, а именно същият не е мотивиран. Оспореният акт е издаден при извършени съществени нарушения на административно производствените правила съответно при неправилното приложение на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място основателно е възражението на жалбоподателя за това, че оспорения административен акт е немотивиран. Видно от представеното уведомително писмо, за да постанови отказ за подпомагане по СЕПП, административният орган е посочил, като правни основания чл. 43 ал. 3 т. 1 и чл. 43 ал. 3 т. 4 и чл. 43 ал. 3 т. 5 от ЗПЗП. Съгласно чл. 43 ал. 3 т. 1 не се подпомагат земеделски площи и парцели, които са с размери по – малки от определените по чл. 39 ал. 2 от ЗПЗП, по т. 4 – площи, които не се стопанисват, а по т. 5 – когато за една и съща площ са подадени две или повече заявления. Видно обаче от оспореното уведомително писмо не са индивидуализирани площите отказани за подпомагане по съответните точки – т. 1, 4 и 5. Включително по отношение на застъпени площи не са индивидуализирани БЗС – та, за което се твърди застъпване, тъй като в таблица на стр. 2 и стр. 4 от писмото в колоната за наличие на неотстрането застъпване по отношение на всички БЗС е посочено – 0, т.е. изложеното в оспореното писмо не съответства на другите представени доказателства за проведено производство по отстраняване на застъпвания. От оспореното писмо не е видно да са установени застъпени площи, макар такова правно основание да е посочено в нея, но не може да се установи по отношение на кои имоти се отнася то, поради което и в тази част е невъзможно индивидуализирането на установеното застъпване и дали същото отговаря на действителността.

В колона 5 е посочена площ на парцели след извършена административна проверка, т.е. посочена е допустимата за подпомагане площ, като по отношение на колона 5 са посочени и правните основания за отказ за подпомагане, а именно чл. 43 ал. 3 т. 1 и т. 4 от ЗПЗП. От цитираното по – горе е видно, че т. 4 и т. 1 на чл. 43 от ЗПЗП се отнасят за съвсем различни основания, а именно че площта е под минимално допустимите размери или съответно не е стопанисвана. Не е ясно обаче по отношение на кой имот на кое основание е приет размера на недопустимата площ. В тази връзка настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо не е мотивирано, а съдът не може да установи дали действително са налице основанията за отказ по посочените точки, тъй като от представената административна преписка – уведомителното писмо и от таблицата по него не може да се установи за кои площи кое обстоятелство по посочените точки трябва да се изследва. В конкретния случай, поради липсата на посочените мотиви съдът е поставен в положение да гадае волята на административния орган. В оспорения акт в посочената част, по отношение на отказаните за подпомагане площи по СЕПП, не са изложени фактически обстоятелства за издаването му, а именно не е посочено по отношение на кои точно площи е приложима разпоредбата на чл. 43 ал. 3 т. 1, съответно към кои площи са приложими разпоредбата на чл. 43 ал. 3 т. 4 от ЗПЗП, не е посочено и защо на базата на какви факти се приема, че блоковете не са стопанисвани, че се застъпват или кои са с площ по – малка от допустимата за подпомагане. На следващо място настоящият състав намира, че е недопустимо едва в съдебното производство, във връзка с

правилата за доказателствената тежест, административния орган да установява наличието на фактически обстоятелства за издаване на оспорения акт. Това представлява съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като би нарушило правото на защита на жалбоподателя. Същият се защитава и се бори срещу фактическите установявания направени в акта, поради и което би било недопустимо излагането на същите чак в съдебното производство. Във връзка с посоченото настоящият състав не кредитира приетата по делото СТЕ, тъй като тя е поискана от ответника само и единствено с цел да бъдат установени и дописани фактическите основания за издаването на оспореното писмо, които в самото писмо липсват. Видно освен това от СТЕ е, че същата установява различен размер на недопустимите площи, който е по – малък от установения от административния орган, като по отношение на изброени по – горе имоти СТЕ установява, че не са налице основания за приемане на недопустима площ.

На второ място по отношение на твърдението на ответника, че оспореното писмо е законосъобразно, тъй като редуциите (отказа за финансиране по СЕПП) са въз основа на направени административни проверки на база на определение от МЗХ специализиран слой „Площи подходящи за подпомагане по СЕПП за 2011г.“, като заявените площи от жалбоподателя не попадат в тези площи. Настоящият състав намира, че така наведеното възражение е неоснователно, тъй като на първо място това основание за отказа за финансово подпомагане е посочено едва в съдебното производство, а в оспореното уведомително писмо такова основание за отказа не е релевирано. Това представлява съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като нарушава правото на защита на жалбоподателя. Същият се защитава и се бори срещу фактическите установявания направени в акта, поради и което е недопустимо излагането на същите чак в съдебното производство. На второ място това възражение е неоснователно и тъй като до началото на 2012г., а именно изменението на Наредба № 105 от 2006г. (ДВ бр. 21 от 2012г.) и приемането на нови чл. 16а, 16б, 16в и 16г, не съществува нормативен ред, по който да бъде приеман и определян допустим за подпомагане слой, както това е направено след изменението. В тази връзка определянето на допустим слой и промените в него вследствие на променените условия, представлява част от процедурата по издаването на оспореното писмо. Въз основа на изложеното настоящият състав намира, че при издаване на оспореното писмо е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, а именно нарушение както на чл. 35, така и на чл. 36 от АПК – не са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случай, не са събрани и служебно доказателства във връзка с твърденията. Това е така, тъй като с писмо на министъра на земеделието и храните на ДФ „Земеделие“ е изпратена базата данни за „Площите, подходящи за подпомагане по СЕПП за 2011г.“ с цел да бъде използвана за извършване на окончателните кръстосани проверки на данните от заявленията за директни плащания за 2011г. От посочената формулировка е видно, че базата данни не е задължителна за прилагане, а е приета само с цел подпомагане на извършването на кръстосаните проверки. Това не освобождава обаче ответника от задължението да извърши конкретна и пълна проверка по всяко едно заявление и в случай, че се установят несъответствия да назначи допълнителни проверки, с които да установи обективните факти. Като не е направил това, а се позовава на базата данни, която няма обвързваща сила, и то чак в съдебно заседание, ответника е допуснал съществено нарушение на административно производствените

правила. Освен това жалбоподателят е подал възражение срещу приетия допустим слой, по което не са представени доказателства да има произнасяне, както и не са представени доказателства за направени проверки в тази връзка, както и съответно доказателства, че то не е било уважено, за да се приеме за меродавен допустимия слой. Допуснатото представлява нарушение и на процедурата на чл. 28 ал. 2 от регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30.11.2009г., с който е отменен регламент № 726/2004г. (в който има аналогичен текст чл. 24 ал. 2). Съгласно чл. 28 ал. 2 от регламент № 1122/2009 „Данните за наличието на нередности, получени в резултат от провеждането на кръстосани проверки, могат да бъдат следвани от всякаква друга подходяща административна процедура и, ако това е целесъобразно, от проверка на място”. В конкретния случай, тъй като явно при извършената кръстосана проверка са открити нередности, макар и непосочени какви, е следвало да бъдат извършени допълнително други видове подходящи административни проверки с оглед установяване на действителните факти и във връзка с твърденията на жалбоподателя, че площите са били обработени в 2011г. Следователно независимо от констатираните при кръстосани проверки различия, е било задължително Разплащателната агенция да предприеме и други подходящи административни процедури, включително и проверки на място, както и да изиска от заявителя допълнителни доказателства във връзка с нередностите. След като не е извършила тези действия, РА не е изяснила в пълна степен верността на установените несъответствия, нито е установила причините, довели до тези несъответствия. Чл. 35 от регламент № 1122/2009г. дава възможност за извършване на дистанционни проверки, посредством фотоинтерпретация на сателитни снимки, като във връзка с чл. 32 от посочения регламент това е т. нар. проверка на място извършена дистанционно със съответно разписана процедура. Като не е направил това административният орган е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила.

На трето място основателно е възражението на жалбоподателя за издаване на оспореното писмо в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Най –напред по отношение на наведеното основание за недопустимост за подпомагане по чл. 43 ал. 3 т. 4, а именно, че земите не са стопанисвани. Разпоредбата на чл. 58 от регламент № 1122/2009г. предвижда, че „Ако по отношение на група култури площта, декларирана за целите на каквито и да било схеми за помощи, свързани с площи, превишава площта, определена в съответствие с [член 57](#), помощта се изчислява на основата на определената площ, намалена с два пъти установената разлика, ако тази разлика е повече от 3 % или от два хектара, но не повече от 20 % от определената площ”. Допустимата и недопустима площ, съответно помощта по отношение на приетите за допустими или не площи следва да се изчислява по отношение на отделните групи култури по отделно. В конкретния случай видно от изложеното по – горе в частта с фактическите обстоятелства се установи, че жалбоподателят е кандидатствал с имоти, които е стопанисвал със засаждането на различни групи култури, а именно твърда пшеница и ечемик, които са в групата 1 „Зърнени култури” по списъка на основните култури (групи и подгрупи) и техните кодове за кампания 2011. Слънчоглед, който е в групата на 2 „Техническите култури” с подгрупа 2.2 „Маслодайни култури” и с тикви, които пък са в група 4. „Пресни зеленчуци” и подгрупа 4.1 „Плодови зеленчукови култури” по списъка. Видно от оспореното уведомително писмо оценката на

допустимата и недопустима площ по отношение на това дали е стопанисвана или не е направена изцяло по отношение на всички заявени имоти и по отношение на всички заявени култури обща. Като недопустимата площ е определена за всички имоти засяти с различни култури. Във връзка с цитираната разпоредба на чл. 58 от регламент № 1122/2009г. съдът намира, че определянето на недопустимата площ общо за всички имоти при положение, че са засяти с различни групи култури е направено в противоречие с материалния закон, а именно в противоречие с чл. 58 от регламента, който изрично изисква оценката да се плави по отделни групи култури. В тази връзка ответника е следвало във връзка с чл. 58 от регламента да определи допустимата и недопустима площ и съответно помощта по отношение на зърнените култури засяти от жалбоподателя по отделно, съответно поотделно по отношение на техническите култури – слънчогледа и по отношение на групата пресни зеленчуци – тиквите. Като не е направил това, а е дал общо недопустимата площ по отношение на всички имоти, засяти с различни групи култури административният орган е приложил неправилно закона и съответно допустимата и недопустима площ не е реално определена в съответствие със законовите изисквания.

На следващо място недоказано е и наличието на основанието по чл. 43 ал. 3 т. 1 от ЗПЗП, а именно че се стопанисват площи, по – малки от определените по реда на чл. 39 ал. 2 от ЗПЗП. Това е така, тъй като в уведомителното писмо не е посочено по отношение на кои земи е установено наличието на това основание, както и в какъв размер са земите, за които се твърди, че са маломерни, поради което не само жалбоподателят, но и съдът е поставен в невъзможност да прецени законосъобразността на посоченото.

Гореказаното се отнася и за направения отказ по СНДП. Това е така, тъй като видно от оспореното уведомително писмо по отношение на един БЗС, заявен от жалбоподателя за финансиране по СНДП като основание за отказ са посочени разпоредбите на чл. 47 ал. 2 т. 4 от ЗПЗП и чл. 2 ал. 2 от Наредба № 2 от 21.02.2011г. От таблицата на стр. 4 на писмото обаче отново не може да се установи по отношение на този имот кое от основанията е приложимо - по чл. 47 ал. 2 т. 4 от ЗПЗП – заявени площи в повече от установените при проверките, или по чл. 2 ал. 2 от Наредба № 2 от 21.02.2011г. – а именно, че се стопанисват площи по – малки от посочените в чл. 2 ал. 2, по отношение на които подпомагане е недопустимо. Освен това следва да се отбележи, че площта на парцела е над минимално определената за подпомагане по чл. 2 ал. 2 от Наредба № 2 от 21.02.2011г., както и че в този случай определянето на допустимата и недопустима площ е станало в противоречие с материално правните изисквания на чл. 58 от регламент № 1122/2009г., а именно за всички имоти засяти с различни култури заедно, а не поотделно в зависимост от засятите на тях различни групи култури.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо, в оспорените му части е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и поради немотивираност, поради и което същото следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за извършване на необходимите проверки въз основа на актуален картен материал, събиране на относимите факти и доказателства и за издаване на нов акт, съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона и по отношение на чл. 58 от регламент № 1122/2009г., дадени в това решение.

По направеното искане за присъждане на разноски от жалбоподателя, предвид изхода на спора – съдът намира същото за основателно, а по направеното искане за присъждане на юристконсултско възнаграждение и разноски от ответника с оглед резултата от делото, настоящият състав намира, че искането не следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ срещу уведомително писмо изх. № 02 – 180 - 6500/1830 от 20.07.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, в частта, с която е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя К. И. Н. от [населено място] поле, обл. Р. общо заявление за плащания на площ по схемите и мерките за директни плащания за 2011г. с У. 18/250511/49817 по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) в размер на 6875,10 лв. на основание чл. 43 ал. 3 т. 1, т. 4 и т. 5 от ЗПЗП и по СНДП в размер на 920,70 лв. на основание чл. 47 ал. 2 т. 4 от ЗПЗП и чл. 2 ал. 2 от наредба № 2 от 21.02.2011г.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на това решение.

ОСЪЖДА ДФ „Земеделие” да заплати на К. И. Н. от [населено място] поле, обл. Р. сума в размер от 1212,50 (хиляда двеста и дванадесет лева и петдесет стотинки) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: